

La tercera edat Granollerina a plena activitat

A la Llar del Pensionista de Granollers hi hagué Junta extraordinària, amb motiu de la convocatòria a participar als Concursos, d'abast nacional, d'aprofitament de les hores d'occi, com a participació a la Setmana Internacional de la Vellesa de Jocs, amb fases d'indole local i regional, per arribar a la nacional.

Granollers té possibilitats de participar en: billar, petanca, escacs, dòmino, treballs manuals, marqueteria, forja, dibuix, pintura i labors femenines.

Va assistir a la Junta, delegat pel vocal nat senyor Escurriola, el senyor Josep Claudio Castellà de l'Institut Social de la Marina.

En la sessió ordinària celebrada a continuació, es prengué l'acord de fer constar en acta el condol per les víctimes de l'accident ocorregut a la província d'Osca als jubilats de la Llar de Premià de Mar, així com el desig d'un ràpid guariment dels ferits.

Causà dolença la poca atenció de les empreses de les línies locals i comarcals, en fixar descomptes als usuaris de la tercera edat que veuen desmerescudes les seves insuficients pensions.

Un altre artista local —aquest cop Joan Gendra i Garrit— ha fet ofrena, per la Pinacoteca de la Llar del Pensionista, d'una de les seves valuoses obres.

Fent us del dret que es creu els assisteix, s'acordà demanar per als pensionistes el nou edifici bastit a l'avinguda del Parc per local sindical, abans de que li sigui donada altra utilitat distinta.

Imperava en l'ambient el desig de que aviat compti la Llar amb el Podòleg i la A. T. S. No estarà de més divulgar l'oferta pel mes de setembre, del Sol i Mar de Calella, quina pensió completa per persona i dia serà de 325 pessetes.

Cloem aquest noticiari desitjant canviï ja el temps que ens haurà ben deixat exents d'estiu.

Ferran SALAMERO i Colomina

El juego de la petanca sin pistas adecuadas

Hasta no hace mucho tiempo, el juego de la petanca, no era que digamos muy conocido aquí, pero ahora, parece que se está llevando muchos adeptos y aplausos.

Lo que ya no esta bien, es lo que esta pasando acerca del lugar el cual se tiene que disputar los torneos y campeonatos que aquí en Granollers se celebran.

Anteriormente, las personas que dedicaban su tiempo a este bonito entretenido juego, practicaban en donde están situadas las pistas de recreo para los bañistas de las piscinas municipales en cuyo lugar levantaron un sitio para desarrollar este deporte, obras, que se pagaron ellos mismos de sus propios bolsillos, pero que al levantarse las nuevas obras de dichas pistas y del parque infantil, todos los proyectos de estos deportistas, se vinieron abajo, y de que se les procurase otro lugar adecuado, los que sean o quienes sean nunca más se supo.

Ahora bien, una cosa que no entra dentro de la cabeza de las personas civilizadas, es que en este preciso momento, estos jugadores de petanca, tienen que realizar la liga, torneos y campeonatos, en el parque infantil e inmediaciones, cuando un triste niño o niña, no puede jugar a pelota, correr en bicicleta o distraerse, sin que el guarda le diga no allí no se puede jugar, o más bien se entiende está prohibido. ¿así en que quedamos, las zonas verdes y parques infantiles son para jugar y distraerse o no? ¿o es que solamente es para abonados? ¿o hay que pagar alguna cuota o ser socios?. Pues si para llevar a los niños para que se recreen hay que pagar, es que es para... En fin para llevar los niños a jugar y luego te digan que no se puede, que está prohibido, mejor quedarse en casa y que el verde se pudra.

Pero sigamos con la petanca.

A ver si el encargado de deportes o la persona adecuada para ello, si es que existe, entendamonos, procure por medios legales proveer de terreno a estos deportistas, para que así puedan realizarse. La Junta de este deporte, está dispuesta a correr en gastos de obras, siempre y cuando, alguien, el Ayuntamiento, les procure unos terrenos, que no son muchos, ya que no se necesita de mucho espacio para ello. Ahora que dicho recinto, quedaría permanente ya que incluiría caseta y otras instalaciones.

A ver si todavía queda algún corazón generoso por esta ciudad de Granollers y en especial por el Ayuntamiento para ayudar a estos deportistas de la misma forma que se ha ayudado a otros deportes, facilitándoles terrenos y dicho sea de paso ayuda económica, para que de esta forma, no tengan que correr ellos con todos los gastos de obras. Lo primero, parece más ficticio, pero lo segundo ah! señores lo segundo, ya es mucho más difícil porque de dinero el Ayuntamiento sabe mucho y bien.

Tomás RIFA

Monades y monerías

—...Què opineu de l'evolució i ses conseqüències?

—Que segons els savis més saberuts i més set-ciències, degut a la llei natural de la constant evolució, d'un mico filós n'ha sortit el rei de la creació. Jo crec més amb la llei de lo contra-evolució que fa «tornar micos» als reis de la civilització.

—...És veritat que és tan ric aquell porcater de Granollers?

—Mireu si ho és, que no sap què fer dels diners.

Ha comprat una finca i una casa a quatre vents, que de milions n'ha pagat de tres a quatre cents.

Ha comprat tres fàbriques de «borregos» a Cardedeu que les ha pagat trinco-trinco, sense volguer saber el preu.

Ha comprat tot un complexe industrial,

que diu que li ha costat tot un dineral.

Ha comprat una impremta llibreria amb tot el mobiliari,

i avui mateix, tot sortint de cal notari,

diu que ha comprat el setmanari del «Vallés»...

—La primera notícia! ...I quan n'ha pagat, ho sabeu?

—Segurament que deu «peles», si no s'ha apujat de preu.

—...Com és que essent com sou tan català,

no us hem sentit a cridar mai, Visca la llibertat!...

—Els bons catalans, els que no anem a la babalà,

no tenim per costum de cridar, Visca la llibertat!

Ens estimem més a dir, sense cridar, Visca la Prosperitat!!

Perquè com que gràcies a Déu, som bons administradors

i de la prosperitat en som fomentadors,

la Prosperitat la fomentem i la llibertat l'administrem.

Heu de saber que la gent de la terra catalana,

els que estimem per damunt de tot la catalanitat,

preferim molt més no tenir tanta llibertat

però que els nostres fills no hagin «també de patir gana».

—...Què et passa que estàs tan neguitosa

i més excitada que l'aigua de la resclosa?

—Ai! Bona l'hem feta Jeroni!...

Que Déu em conservi la memòria!...

Haviem d'haver baixat a Sant Celoni,

i ara ja som més amunt de la Batllòria.

JOAN DE CAN CATALA